

един старец с бяла брада. Като отидеш при него, няма да го заговаряш по никакъв начин, докато той самият не те попита нещо.

Послушал го малкият брат, нарамил торбата с ядене и тръгнал. Вървял дни и нощи, докато накрая намерил колибата. Седял първия ден и нищо не правил. Било по обяд, та старецът го нахранил с леща, а за вечеря сложил боб на трапезата. На втория ден обаче на трапезата се явили отбрани ястия. Ял младият мъж до насита и едва след вечеря старецът го попитал:

– Защо си дошъл при мен, синко?

– Дошъл съм за късмет, дядо! – отговорил младият мъж и разказал положението си.

Старецът го изслушал внимателно и го запитал:

– Колко дни вече ми гостуващ, млади момко?

– Два дни! – отговорил му гостенинът.

– Добре, така да е. Първият ден те нагостих с леща и фасул, нали? Но на втория ден се появиха по-отбрани ястия, така ли беше, дядо-вото?

– Така беше, дядо! – потвърдил момъкът.

– Чуй ме сега, сине! Когато си се родил, аз съм ял леща и фасул. Такъв ти е късметът. А твоят роден брат когато се е родил, аз съм ял от хубави, по-хубави ястия. Затова късметът му е добър, а твоят е такъв. Като си идеш вкъщи, момко, моят съвет към теб е да се върнеш при брат си, пък около него и ти ще живееш добре, повярвай ми.

Така и станало. Върнал се по-малкият брат у дома и разказал на жена си за съвета на стареца.

Събрали се пак двамата братя и започнали отново да живеят заедно. Така по-големият брат помагал на по-малкия.

*Nafaka*²²

Isine ekn vakwti napale but bresha duy phrala, ola beshenas ekhe kheres thay kerenas buti kupate. O po-baro pral ulo o shoro lengoro, a o tsikno pale kerelas buti, hrandelas i phuv.

Ekh dives i romni ko hurdo phral vakerzhas pe romeske:

²² **Kirilka**. Byandili andar ko 1945 g. ko Sandanski. Uli akusherka, isi la meditsinsko instituti. Akana si pensionerka. Hristiyanka, erliyka.